

8 F.

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

IN NEDERLAND 60 Ct

Nr 45

FRIEDRICH SCHILLER WERD AFGERANSELD...

LEES ONS VERHAAL OP PAGINA 4.

F. CHENEVAL

DE WARE GESCHIEDENIS VAN TWEE ROBINSONS

ER was een Amerikaan die Barlow heette en twee zonen had, Douglas en Dick, dertien en negen jaar oud.

Als kind had Barlow er van gedroomd een hut te bezitten, en daar te leven zoals weleer Robinson Crusoe op zijn eiland. Hij meende dat zijn zonen dezelfde droom koesterden en hij schonk hen een hut. Die werd achteraan in de tuin neergezet en de twee jongens speelden er in. Na een tijdje wilden zij er ook in slapen en sleepten luchtmatrassen en een radio naar de hut...

Even later bemerkten zij dat er geen licht was en ook geen water. Zij legden dus de elektriciteit aan en voorzagen hun hut van stromend water.

Nadien kwam er een telefoon en vervolgens een televisietoestel.

Het werd winter en de jongens meenden, dat het zonder centrale verwarming niet om uit te houden was. Dus installeerden zij die. En een zomer zonder ijskast... Neen, dat was ook niks! Dus sleepten zij een ijskast naar hun hut.

Tot wanhoop van Mr. Barlow hadden Douglas en Dick al het komfort van onze beschaafde wereld in enkele maanden tijd opnieuw uitgevonden... En met het leventje als echte Robinsons werd het niets!

Kuifje

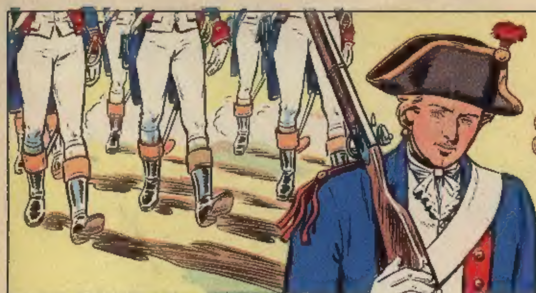
SCHRIJF EENS 'N BRIEFJE

SANA-PATIENT zoekt korrespondentievriend. *Hij verzamelt alle punten en wil ze graag ruilen. Men mag hem schrijven in het Nederlands en in het Frans :* Jos R. Wouters, Kamer 506, Institut Docteur G. Therasse, Lustin.

MARC VAN DE POL, P. De Nefstraat, 7, Turnhout, *is elf jaar oud en zoekt een korrespondent uit om het even welk land. Marc verzamelt lucifersdoosjes, sigarenbandjes en bierkaarten, en houdt veel van lezen, sport en knutselen.*

RAYMOND DE GRAUW, J.B. De Cockstraat, 55, Brussel 8, *wil graag briefwisselen met jongens uit België, Frankrijk, Duitsland, en Engeland.*

JAN DAZLER, Weimansweg, 80, Rotterdam 24, *(15 jaar) wil graag korresponderen met een jongen van zijn leeftijd, in het Engels of in het Duits. Jans hobby's zijn postzegels verzamelen en sport.*

FRIEDRICH SCHILLER

SOLDAAT, GENEESHEER EN DICHTER

Scenario en tekeningen van

FERNAND CHENEVAL

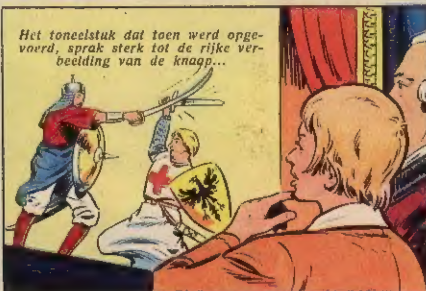

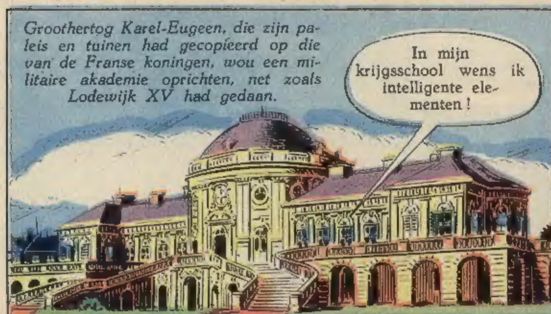

Er zijn dus mensen die dialogen schrijven voor het toneel?
Ja, het zijn vaak dichters of romanschrijvers.

Ik zou ook een verhaal willen schrijven voor het teater...

Fritz, dat zou niet bij je waardigheid van geestelijke passen. Je wenst toch in dienst van God te treden, nietwaar?

Groothertog Karel-Eugeen, die zijn paleis en tuinen had gecopieerd op die van de Franse koningen, wou een militaire akademie oprichten, net zoals Lodewijk XV had gedaan.
In mijn krijgsschool wens ik intelligente elementen!

Ja, ook de jonge edelen krijgen een kans. Maar het volstaat niet over officieren te beschikken die op elegante wijze kunnen sneuvelen...

Een modern leger heeft mathematici nodig voor het artillerie, en ingenieurs voor de genie...

U eist dus van de schooldirekteurs dat zij u een lijst bezorgen van hun beste leerlingen!

En zo kwam het, dat de jonge Friedrich de uniform moest aantrekken. Hij kreeg daarbij het bevel legerarts te worden, net zoals zijn vader...

De éérste die uit de pas komt, heeft met mij af te rekenen!

Wat een rotstiel!
Een, twee! Een, twee! Een, twee!

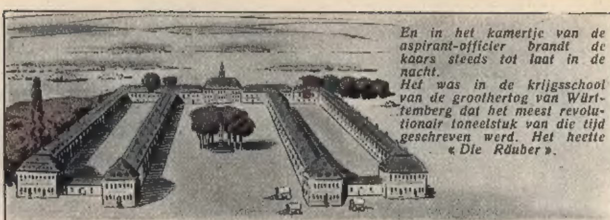

Maar de strenge tucht is het ergste niet. De jonge Friedrich Schiller lijdt onder de zo verschillende wijze waarop de rijkemanszöontjes en de arme jongens behandeld worden.
Het is mijn beurt niet om het plein schoon te vegen!
En toch zal je het doen!

Knoop het goed in je hersens, dat de edelen van zulke karweitjes verschoond blijven.

Die harteloze, verwaande knullen! Ik haat ze!

Later schrijf ik een boek om de onrechtvaardigheid van onze huidige maatschappij aan de kaak te stellen!

Neen, gęen boek... Een toneelstuk ! Met een toneelstuk bereik ik in kortere tijd een groter aantal mensen ! Ik begin er dadelijk aan !

En in het kamertje van de aspirant-officier brandt de kaars steeds tot laat in de nacht.
Het was in de krijgsschool van de groothertog van Württemberg dat het meest revolutionair toneelstuk van die tijd geschreven werd. Het heette « Die Räuber ».

Schiller las zijn toneelstuk voor een enkele trouwe vrienden.

Sensationeel ! Dat is het stuk van de jeugd van onze tijd !
Stuur je treurspel naar de teaterdirekteurs. Ik wil het graag enkele malen copiëren !
Ik ook !

Wat ?... Nog een pakje voor Friedrich Schiller ! Het komt uit Frankfort... Ditmaal maak ik het open...

Ik heb het manuscript gelezen dat u uit Frankfort werd teruggezonden. Het is een zeer ernstige zaak. Ik zal verplicht zijn ze voor te leggen aan zijn hoogheid, de groothertog !

Ik geef je de kost om de chirurgie te leren en niet om van toneel te dromen !

Dertig zweepslagen als straf en het strikt verbod voortaan nog over iets anders te schrijven dan over geneeskundige of militaire onderwerpen !

Schiller ondergaat zijn straf. Hij verzwijgt halsstarrig de namen van zijn vrienden.
...vijfentwintig !...

Even nadien voltooide hij zijn studies. Hij was toen eenentwintig jaar.
Wij worden naar het regiment van de grenadiers gezonden, het armste van heel Württemberg ! En wij krijgen de belachelijk soldij van achttien florijnen !
De beste plaatsen zijn voor de rijkemanszoontjes, wat wil je !

Nauwelijks in de hem toegewezen kazerne...
Baron Dalberg, direkteur van het teater van Mannheim, schrijft dat hij me wenst te zien...

Men heeft je dus op school de brieven niet gegeven die ik gestuurd heb... Ik ben vastbesloten je stuk te laten opvoeren !
Je wil « Die Räuber » opvoeren ? Maar neen ! Neen, dat wens ik niet...

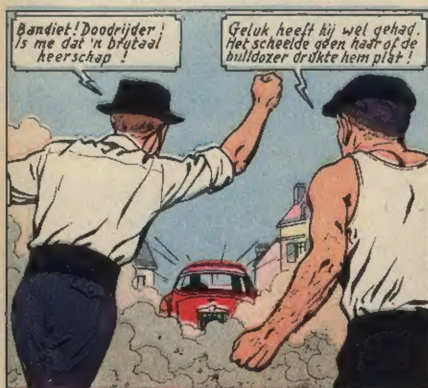

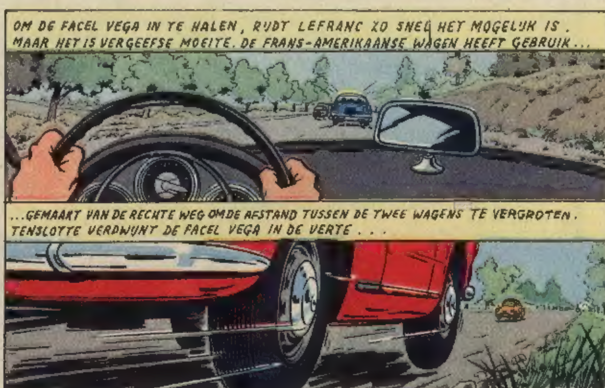
VAN dit ogenblik af kon Schiller schrijven. Hij had een schitterende stijl, hij was vurig welsprekend en bezeten met een hartstochtelijk gevoel voor recht en vrijheid. Hij schreef prachtige gedichten en balladen. Zijn schoonste drama's zijn « Maria Stuart », « Jungfrau von Orleans », « Braut von Messina, « Wilhelm Tell ». Hij vestigde zich te Weimar en sloot er vriendschap met Goethe.
Het is te Weimar dat je zijn woning kan bezoeken. Deze wordt er bewaard zoals ze was op het ogenblik dat Friedrich Schiller in 1805 de ogen sloot.

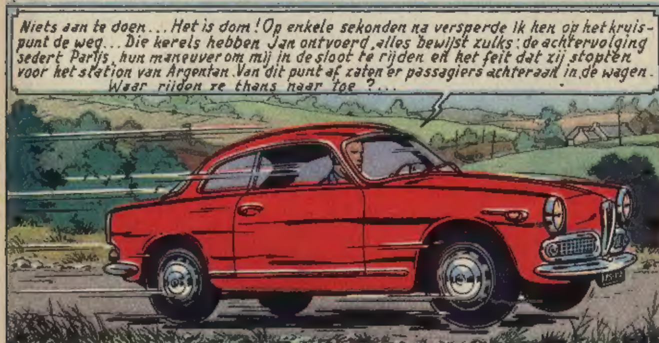

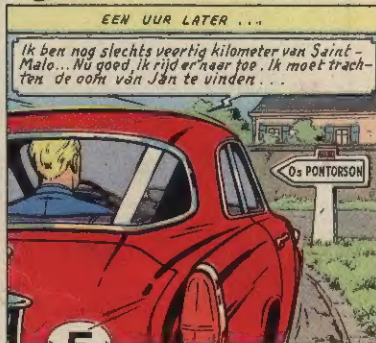
DE VLAMME

Ensklaps bemerkt Lefranc de Facel Vega vlak voor

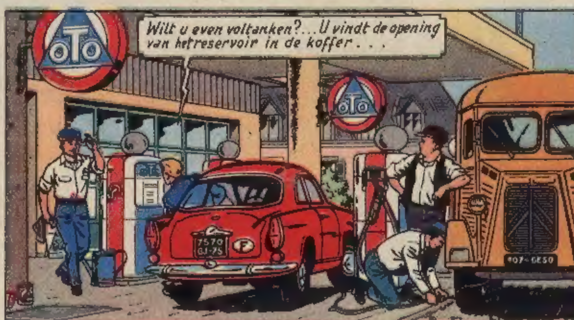

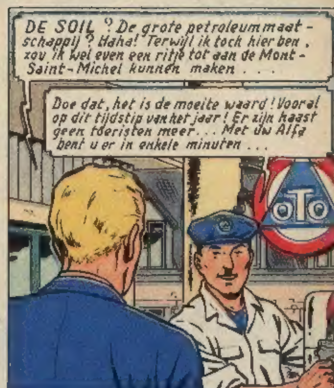

zich. Hij schiet als een pijl uit een boog vooruit...

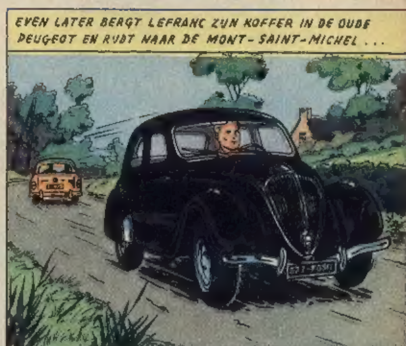

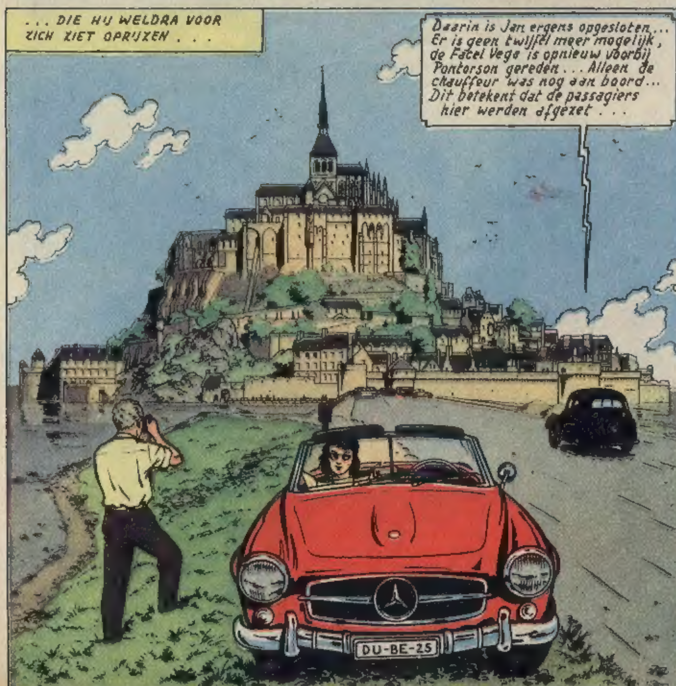

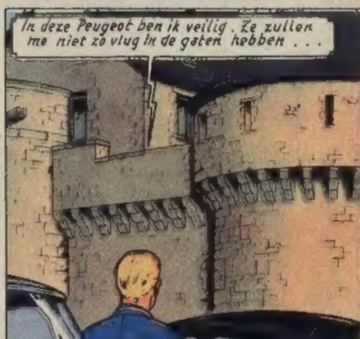

(Wordt voortgezet.)

HALLO! HIER GLOBUL

EEN ROTSTIEL!

WANNEER men radioreporter is heeft men de gelegenheid veel te reizen. Wanneer men bovendien Belgisch radioreporter is, d.w.z. wanneer men in een klein land woont — klein van omvang maar groot omwille van het « hoog niveau » van zijn voetbal ! — moet men talrijke grenzen overschrijden. En vermits ik het toch over grenzen heb, verklap ik je meteen dat ik niet twee doelpunten over de Hollandse grens breng, maar negen ! (1) Ik wil het ook niet verzwijgen dat ik, iedere keer ik de grens overga, een lange baard op mijn kin kleef en een valse naam opgeef, bij voorkeur die van een vriend ! Het is om deze reden dat mijn vriend Camille Fichefet, zonder het te weten, dikwijls de Belgische-Hollandse grens overgaat. Vertel het hem a.u.b. niet, want hij zou woedend zijn en het vertikken nog samen met mij voor de micro te staan !

En vermits wij het toch over voetbal hebben, zal ik antwoorden op de vraag van een lezer. Ho, die vraag was zeer naïef : « Geef me de naam van een onpartijdige radioreporter ». Ik antwoord daarop kort en krachtig : « Onmogelijk ! Die is er niet ! » Dit beroep zou moeten uitgeoefend worden door vaderlandlozen, en dan nog... ook zij zouden partij kiezen voor iemand of voor iets. Maar, misschien zouden zij het opnemen voor het grasperk : « Beste luisteraars, drieëntwintig grote slungels hebben een kort broekje aangetrokken. Om het uit te schateren, wanneer men bedenkt dat sommige van hen de veertig naderen ! Zij schijnen helemaal niet in te zien hoe komiek zij er uitzien. En waarom doen zij dat ? Om een arm klein grasveld, dat hen niets heeft misdaan en dat zich niet kan verdedigen, krachtig te schoppen ».

Ofwel zouden zij de partij kiezen voor de scheidsrechter : « Beste luisteraars, het spektakel waarvan ik getuige ben is zéér zonderling ! Tweeëntwintig taaie knullen trachten maar steeds opnieuw, de bal tussen de benen van een kleine dikke man met kale knikker te schoppen. Deze laatste fluit af en toe, wat betekent dat hij even op adem wenst te komen. »

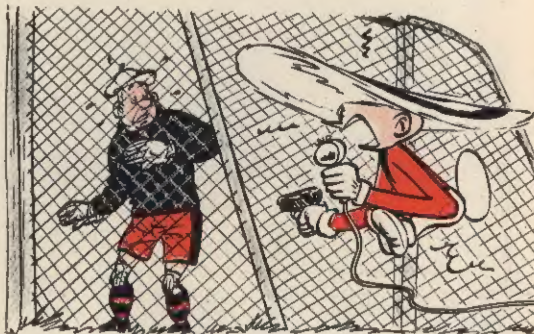
Persoonlijk ben ik er nog nooit in geslaagd onpartijdig te zijn, dat beken ik heel oprecht. Mijn partijdigheid maakt trouwens deel uit van mijn charme. Er zijn radioreporters die hun uiterste best doen om de kerk in het midden te houden. Dat doe ik nooit. En vermits ik toch aan de bekentenissen toe ben, krijg je er nog één : « Een radioreporter is onpartijdig als zijn ploeg wint en een ploeg is fair play wanneer zij het spel leidt met veertien doelpunten tegen nul, dertig sekonden vóór het einde van een match... »

In afwachting dat de beste wint, lachen de radioreporters niet altijd, hoor ! Het is geen pretje iedere zondag voor de micro te staan en te babbelen tot je tong er van in een knoop slaat !

In ieder geval, rendez-vous binnen acht dagen in dit blad. Akkoord ?

---

(1) Het is een oude geschiedenis. « Hebt u iets aan te geven ? » vroeg een Hollandse douaneambtenaar me de avond na onze overwinning. En ik antwoordde hem met fierheid : « Twee doelpunten ! » Maar dat is láng, zéér láng geleden...

ENGELBEWAARDERS

Tussen 1863 en 1901 werden drie presidenten van de Verenigde Staten vermoord. Dat was te veel en men besloot de bescherming van de presidenten aan de F.B.I. toe te vertrouwen. En sedertdien zijn de presidenten van de Verenigde Staten in hun bed gestorven...

DE bescherming van de president is niet meer de taak van enkele leden uit zijn gevolg, die er uitsluitend om bekommerd zijn hun rok of galauniform keurig in de plooi te houden. Neen, de bewaking van de president wordt toevertrouwd aan specialisten.

Niet iedereen kan deel uitmaken van de lijfwacht van een president. Eerst en vooral moet je daarvoor een atleet zijn, maar dat volstaat lang niet. De kandidaten moeten hun zenuwen in alle omstandigheden kunnen beheersen, bovendien geboren diplomaat, psycholoog en physionomist zijn. Tijdens de reis van Chroestsjow door de Verenigde Staten was er, naar het schijnt, een man die zich doorheen de menigte een weg naar de officiële wagen baande. Een politieagent merkte dit en zei : « He, Johnny ! Wat doe jij hier ? » en versperde hem meteen de weg. De man in kwestie was de ambassadeur van de Sovjet Unie in de Verenigde Staten. Deze politieagent heeft geen kans ooit deel uit te maken van de presidentiële lijfwacht !

SCHERPSCHUTTERS

De specialisten bevordert tot lijfwacht van de president, oefenen zich iedere dag. Zij zijn scherpschutters, alhoewel het niet hun éérste taak is iemand neer te knallen, integendeel. Zij moeten de aanslagen verhinderen, voorkomen en diegene die het op de president gemunt heeft, onschadelijk maken alvorens hij een schot heeft gelost. De lui die een einde willen maken aan het leven van een president of van een koning zijn meestal niet helemaal snik. Zij hebben hun zinnen niet goed bij elkaar en kunnen over het algemeen niet verklaren waarom zij die aanslag pleegden.

Wanneer de president op reis gaat, wordt niets aan het toeval overgelaten. Iedere verplaatsing is geregeld als een ballet, iedere « engelbewaarder » staat op zijn plaats en bewaakt de hem toegewezen zone. In de escorte van president Eisenhower zijn er vijf linkshandige « engelbewaarders ». Zij lopen links van de president. Maar pas op, zij schieten evengoed met hun rechterhand !

De leden van de lijfwacht van de president krijgen les in psychiatrie. Zij moeten de kandidaat-moordenaar kunnen onderscheiden van de brave burger. Naar het schijnt is het onmogelijk moordplannen verborgen te houden. De drang om te doden leest men in de ogen !... De « engelbewaarders » zijn nooit officieel aanwezig en nooit helemaal onzichtbaar. Wanneer de personaliteit, over wiens leven zij moeten waken in of uit een wagen stapt, vormen zij rond het rijtuig een cirkel, en geen enkele ongewenste gast komt daar binnen !

VREEDZAME WANDELAARS

De president van de Verenigde Staten is nooit alleen. Hij wordt steeds met de grootste zorg bewaakt. Wanneer hij uitgaat, wordt hij gevolgd door drie of vier zwaar bewapende reuzen. Men ziet het hen niet dadelijk aan dat zij de « engelbewaarders » van de president zijn. Zij dragen een gewoon burgerpakje en zij lopen met hun wapens niet te pronken. Wie een verdacht gebaar maakt of onvriendelijke woorden roept aan het adres van de president, wordt echter onmiddellijk door hen ingerekend.

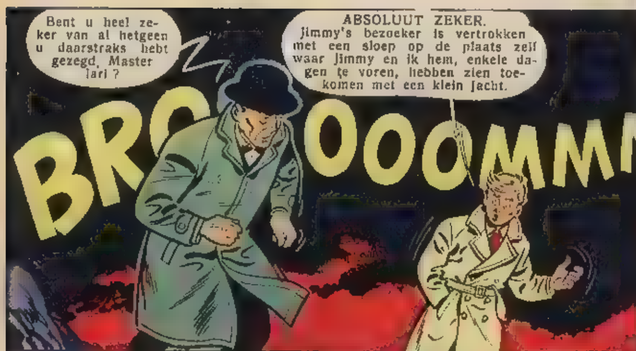
HEEL DE FAMILIE

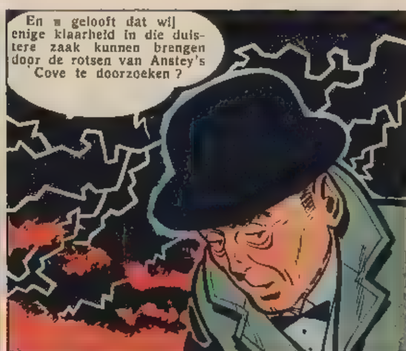
Heel de familie van de president wordt beschermd. Zijn kleinkinderen worden diskreet begeleid wanneer zij naar school gaan, omdat men vreest dat zij zouden kunnen ontvoerd worden. Al de pakjes die in het Witte Huis toekomen worden doorlicht. men maakt ze pas open wanneer men er zeker van is dat zij geen enkel verdacht voorwerp bevatten. De anonieme schrijvers van dreigbrieven worden met bekwame spoed opgespoord en meestal ontdekt. Schrijvers van dreigbrieven worden tot op het einde van hun leven door de politie bewaakt! Het is dus maar best vriendelijke brieven aan het adres van de president van de Verenigde Staten te richten, en ze degelijk te ondertekenen. Het enige wat je kán overkomen, is een vriendelijk antwoord te ontvangen !

Het geheim van JIMMY

Jimmy en zijn geheimzinnige vriend zoeken een toevlucht bij

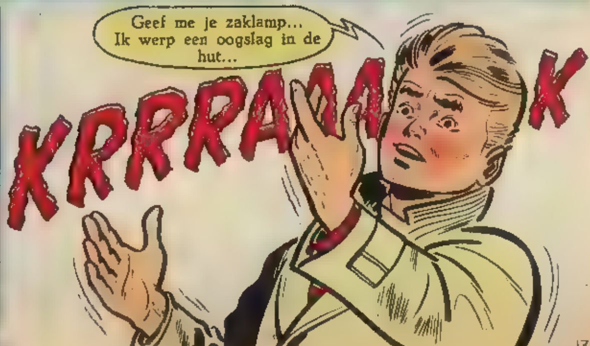

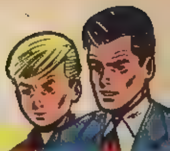

TORRENT door Raymond Reding

Berthoult, te Parijs. Intussen stelt Jari op eigen houtje een onderzoek in...

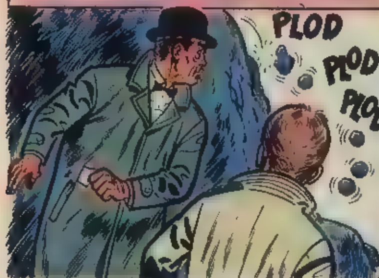

(*) Zie « Jari en de Kampioen »

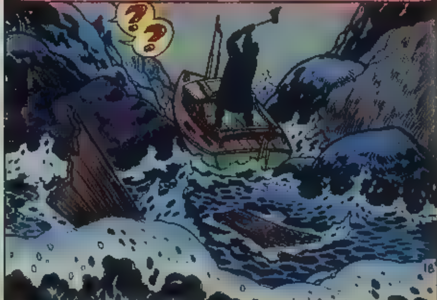

(Wordt voortgezet.)

Een Stratokruiser van de lijn Buenos Aires-New York stortte neer in het oerwoud ten westen van Belem. Een van de passagiers was Rudolf Varzy, een spion, die belangrijke microfilms bij zich droeg. Om deze microfilms te vinden sloot Jimmy Stone zich aan bij de hulpkaravaan, die in de nabijheid van het wrak geparachuteerd werd...

DE GEZELLEN VAN

ZESDE HOOFDSTUK

IN HET RIJK VAN DE ANGST

De schok was brutaal. Toen Jimmy op de grond neerplofte, had hij de indruk dat een gloeiend ijzer hem dwars door de rechterschouder boorde. De wind was zwak en sleurde zijn valscherm niet mee. Zo kwam het dat hij met een massa nylon worstelde, die hem helemaal bedekte. Op vijf of zes meter afstand van hem kwam Linos overeind. Hij zag lijkbleek, maar hij glimlachte.

— O.K.? vroeg Stone.

— Ja, het gaat, antwoordde de Braziliaan. Ik ben nog heel! Ik heb slechts mijn enkel verstuikt.

Hij wankelde en verloor haast het evenwicht. Hinkend en met uitgestoken hand kwam hij op Jimmy toe.

— Dank je, Lawson, zei hij ontroerd. Zonder je hulp was ik thans reeds de eeuwigheid ingegaan.

— Laten wij er niet meer over praten. Het toeval wilde dat ik me in je vallijn bevond en dat ik je kon grijpen. Het was een toeval en een geluk, en dàt is geen verdienste!

Lick, Balton, Ramirez en Carrena, die intussen eveneens op de open plek in het woud geland waren, holden in looppas op de twee mannen toe. Carrena was de eerste. Hij scheen totaal van streek. Zijn dik gezicht was door de ontroering vertrokken tot een tragi-komisch masker.

— Wat is er gebeurd? vroeg hij aan Linos. Je valscherm is niet opengegaan... Heb je een verkeerd maneuver gemaakt?

— Dat zou me verwonderen, antwoordde de kleine Braziliaan schouderophalend. Ik heb beslist al honderd maal gesprongen!

— Dan is het een ongeluk, een dom ongeluk... Gelukkig ben je gaaf en behouden op de grond gekomen.

Dan keerde hij zich naar Jimmy, die de riemen van zijn valscherm losmaakte.

— Ik feliciteer je, Lawson. Je hebt uitstekende reflexen!

Stone knikte. De zaak zat hem een beetje dwars... Daar boven in het vliegtuig, toen hij plotseling het vermoeden had gehad dat zijn valscherm gesaboteerd was, had hij zijn valscherm met dit van Linos verwisseld. Het scheelde echter geen haar of Linos was er het slachtoffer van geworden en hij zou het zich nooit vergeven hebben, indien de kleine Braziliaan er het hachje bij ingeschoten had. Tot zijn grote opluchting daalden de eerste passagiers van de tweede Beechcraft, en dit stelde een einde aan de felicitaties die hij van zijn gezellen ontving. Zes hoofden keken tegelijkertijd op.

— Het loopt perfekt! zei Carrena, nadat hij de witte kronen, die om de beurt openwaaierden, geteld had. Ditmaal verloopt alles normaal...

DE KALVARIE BEGINT

De open plek in het woud, waarboven de leden van de expeditie geparachuteerd waren, vormde een grote rechthoek van ongeveer 2 ha. Die plek was relatief droog en de grond was bedekt met struikgewas dat tot halfweg de benen reikte. Rond deze plek rees het woud op als een muur. Achter die muur van groen lag het rijk van de angst, met zijn afschuwelijke padden, zijn riet dat stond te rotten in het stille water, zijn vijftien centimeter grote, prachtig gekleurde vlinders, zijn kluwen van duizend verschillende plantensoorten, zijn onontwarbare lianen wier « vuurhaar » de dieren verblindt, zijn reusachtige bloemen met bedwelmende geuren, zijn parasieten, zijn afschuwelijke insekten, zijn vampieren en zijn slangen...

In afwachting van de bevelen van de kolonel, hadden de parachutisten zich spontaan in twee groepen verdeeld. De eerste groep was gevormd door de vijf knechten van Ramos, de tweede door de autentieke vrijwilligers. Alleen deze laatsten zouden zich een weg banen naar de Stratokruiser, de anderen bleven ter plaatse. Zij zouden de open plek schoon maken en effenen om de landing van de helikopter, gestationeerd nabij het Lagoa Grande mogelijk te maken.

— Wij bevinden ons slechts op twee en een halve mijl van het wrak, jongens, zei Carrena. Maar maak je geen illuzies, wij hebben waarschijnlijk acht of tien uren nodig om tot in de nabijheid van het vliegtuig te komen. Men wandelt niet door het Braziliaanse oerwoud als door een stadspark.

De zes mannen stemden daarmee zwijgend in. Hun persoonlijke ervaring had hen geleerd dat het geen pretje was door het Braziliaanse oerwoud te gaan, ofwel wisten zij « van horen zeggen » welke moeilijkheden hen wachtten. Zij waren in ieder geval bereid die te trotseren.

Twintig minuten later grepen zij een bijl en begonnen een tunnel te hakken door het kluwen van groen, dat hen van het wrak scheidde. De zwarte, glibberige humus gleed weg onder hun stappen. Zij zonken er in tot aan de enkels en bij iedere houw vloog er een wolk van zonderlinge afstotende insekten op. Sommigen schenen weker dan kwallen en lieten op de huid een streep groen speeksel na, anderen waren harig en liepen met een verbazende soepelheid over armen en borst. Wanneer het niet mogelijk was omheen de bomen te gaan, die hen de weg versperden, dan moesten zij die met hun bijlen te lijf, maar door het net van lianen dat hen gevangen hield, bleven de

Iedere stap betekende een uitputtende strijd. Iedere stap was dwangarbeid.

DE DUIVEL

Een spionageroman
door André D. Fernez
Geïllustreerd door R. Follet

afgehakte stammen overeind staan. Onder de ondoordringbare koepel van groen, in dit onontwaarbaar net van lianen en struikgewas, was het donker en benauwd als in een kelder en iedere stap betekende een uitputtende strijd. Iedere stap was dwangarbeid.

Na drie uren marsj deed er zich een ongeval voor, dat op de taaiste en op de ongevoeligste mannen een vreselijke indruk maakte. Ramirez, die de achterhoede vormde, gilde eensklaps van ontzetting. Een nest van rode mieren, dat in een boom was gebouwd, was hem als een waterval over het hoofd en de schouders gestort. Hij keerde zich om en huilend van pijn vluchtte hij als een gek. Carrena zette hem na en kon hem vijftig meter verder inhalen totaal uitgeput en onkennelijk...

Vier uren later moest de kleine karavaan stoppen. Ze had slechts twee kilometer afgelegd, maar de zonnestralen vielen reeds schuin en waren niet meer bij machte het dichte bladergewelf te doorboren.

— Het is genoeg voor vandaag. Rust een beetje uit, zei de kolonel, wiens gelaat zwaar getekend door de vermoeidheid, vreselijk om zien was. Wij zullen hier de nacht doorbrengen!

De zes mannen waren doodop en gingen huiverend van afkeer in het slijk zitten. Hun lichaam was bedekt met een kleverig zweet, de vochtigheid van het woud belette de evaporatie.

Jimmy was naast Balton neergevallen. Deze laatste staarde als gefascineerd naar de grote mieren, die met opgerichte bovenkaken, gereed om te bijten, aan zijn voeten voorbij trokken.

— Een echt paradijs, nietwaar Lawson?

De Amerikaan ademde gretig de rook in van zijn eerste sigaret. Hij trok daarbij zijn bovenlip op en zijn linker ooglid knipperde onophoudend. Dat was een zenuwtrek waardoor zijn sluw gelaat een sardonische uitdrukking kreeg.

Stone knikte instemmend.

— Ik ben al zo wat overal geweest, hernam Balton. Tijdens de oorlog heb ik zelfs kennis gemaakt met de jungle van de eilanden in de Stille Oceaan... Ik geef graag toe dat men zich daar niet op zijn gemak voelt, maar vergeleken met deze hel is het een geurige tuin!

En zonder overgang voegde hij er aan toe:

— Wij mogen van geluk spreken indien wij deze nacht een beetje kunnen slapen.

Hij zinspeelde daarbij niet alleen op de kleine demonen van het woud: chicharas, mieren, mosquitos, teken. Hij dacht ook aan het LAWAAI, aan het ontzettend hels koncert dat uit de Braziliaanse jungle opstijgt zodra de zon ondergaat. Het schril gepiep van de insekten wordt dan zo krachtig dat het de menselijke stem kan overstemmen. Op deze achtergrond van gepiep en gezoem, kruisen zich zonderlinge lokroepen: de kreet van de apen, het gebrul van de jaguars, de vreemd aandoende kreten van de talrijke vogels: flauteros, tinamous, kalkoenen, schildwachten en groene toekans. Soms trilt de aarde onder de doortocht van een kudde muskuszwijnen, die alles wat beweegt blind chargeert. Wanneer de mens inslaapt, dan ontwaakt het woud...

Met lange tanden at Jimmy een stukje vlees en enkele beschuiten. Dan deelde Carrena hen een rantsoen kinine uit. Zij spanden hun hangmatten en strekten zich daarin uit, symbolisch beschermd door hun muskietnetten. Na enkele minuten zaten deze reeds vol kleine insekten.

Een nest van rode mieren was hem als een waterval over hoofd en schouders gestort.

Gedurende enkele uren bleven de mannen aldus liggen. Zij waren half bewusteloos van vermoeidheid. Even voor het dag werd, haalde de koude hen uit hun letargie. Het vuur, door niemand onderhouden, was langzaam uitgedoofd. Jimmy en zijn gezellen stonden op, stijf van koude en wankelend in de duisternis zoals verblinde dieren. Vol ongeduld keken zij uit naar de nieuwe dag, zelfs wanneer die heter zou worden dan de vorige.

Ramirez, de kloeke halfbloed die door de insekten als slachtoffer scheen uitgekozen, viel half in zwijm toen hij zag dat zijn benen bedekt waren met rode, platte bloedzuigers. Door ontzetting aangegrepen wou hij ze uitrukken, maar met één sprong was Carrena naast hem.

— Domoor! schreeuwde hij. Doe dat niet! Dat zijn carapatos. Indien je ze zo afrukt, dan heb je niets anders dan het lijf. De kaken zouden in je huid blijven zitten en vreselijke wonden veroorzaken.

Ramirez bekeek de kolonel met een van pijn en afkeer vertrokken gelaat.

— Maar, stotterde hij, ik mag ze toch niet op mijn benen laten!

— Ik zal je er van verlossen! antwoordde Carrena.

De kolonel stak een sigaret op en richtte de brandende punt naar de bloedzuigers. Onder de invloed van de warmte, kronkelden de kleine monsters zich, staken de kop uit en ontploften om de beurt zoals een varkensblaas.

— Ziezo, zei hij. Thans laten de carapatos geen enkel spoor na.

Linos, die naderbij gekomen was, wendde het hoofd, af om te verbergen dat hij lust had om over te geven...

DE ZWARTE TIJGER

De zon had nog maar het vierde van haar baan afgelegd, toen het in het woud reeds zo heet was als in een bakkersoven. Thans vormde Jimmy de achterhoede. Vijf of zes meter voor hem liep Balton met aarzelende stap en gekromde rug. Hij mompelde onsamenhangende woorden. En eensklaps bleef hij stokstijf staan. Een ogenblik aarzelde hij, dan greep hij zijn revolver en stak de arm uit. Jimmy voelde het gevaar en haalde bliksemsnel zijn eigen automatisch karabijn te voorschijn en keerde het hoofd naar de plaats die Balton viseerde.

Daar, op een grote boomtak, lag een prachtige zwarte tijger, de onca preta, van Brazilië (1). Hij hield zijn wrede, met goud doorspekte blik op de man beneden hem gericht.

— Neen! riep Jimmy. Schiet n...

Het was reeds te laat. De Amerikaan had de haan overgehaald.

De gebeurtenissen volgden elkaar zo bliksemsnel op, dat er slechts enkele frakties van een sekonde nodig waren om een dwaze onvoorzichtigheid te veranderen in een drama...

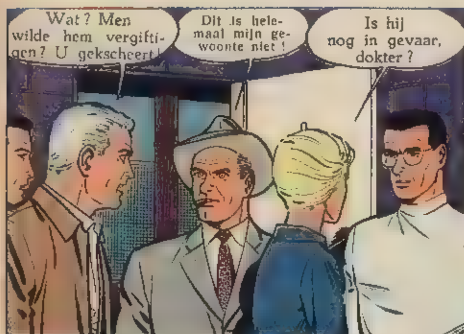
(1) Het gaat hier om een soort van jaguar, agressiever en bloeddorstiger dan zijn kozijn met gevlekte huid. Op het eerste gezicht is de huid van de onca preta glanzend zwart, maar wanneer men hem de huid heeft afgestroopt en die huid naar het licht houdt, kan men nog de vlekken zien, kenmerkend voor alle jaguars.

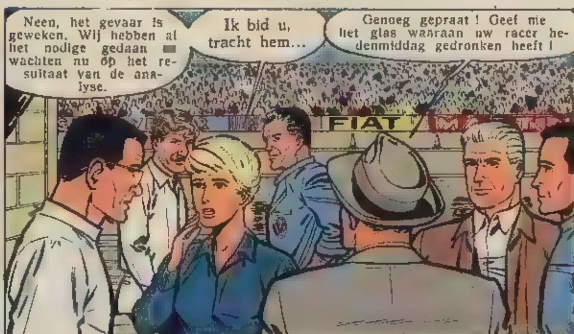
(Wordt voortgezet.)

HET CIRCUIT

De Europeaan Bill Rix ontsnapte op het nippertje aan een vreselijk ongelu

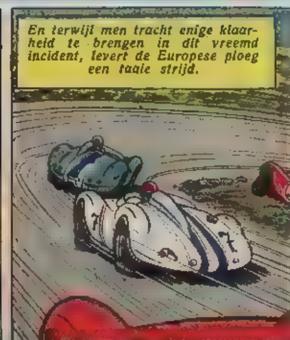

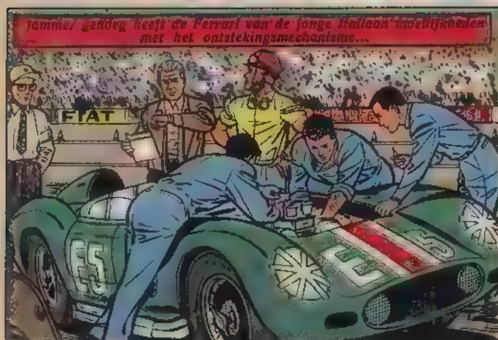

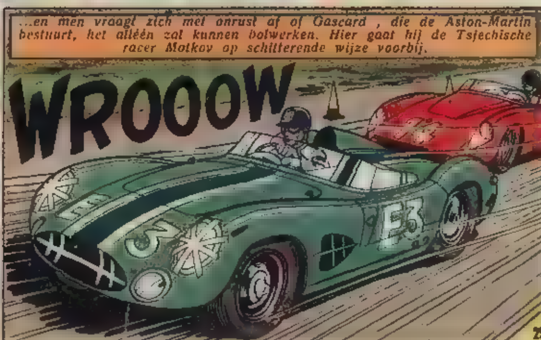

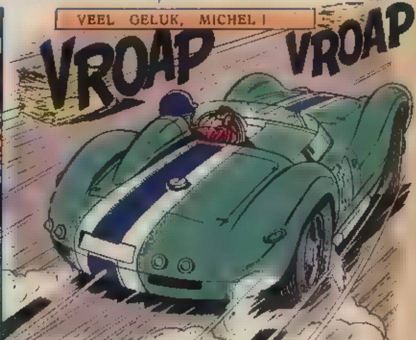

VAN DE ANGST ! door Jean Graton

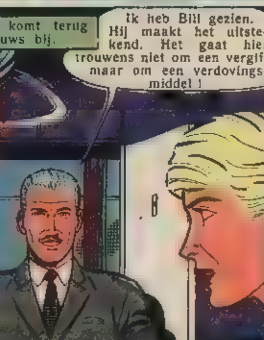
De politieinspekteur verklaart dat men de racer heeft willen vergiftigen...

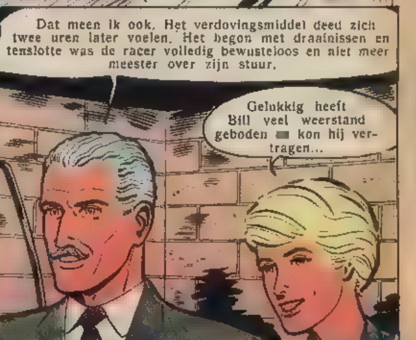

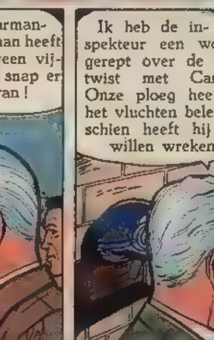

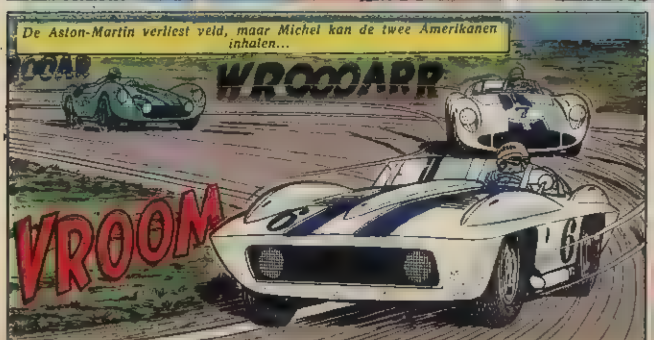

BUM VAN JEAN GRATON : « DE GROTE MATCH »

(Wordt voortgezet.)

„CHICK BILL DE COWBOY"

MONTANA

Is DAT Gunsmoke ?

GUNSMOKE

Onze vrienden vertrekken naar Gunsmoke, een stad in het Noorden, waar Dog Bull tot sheriff werd benoemd. Bij hun aankomst geven zij er zich rekenschap van dat Gunsmoke klein, héél klein is...

DOOR TIBET — SCENARIO : GREG

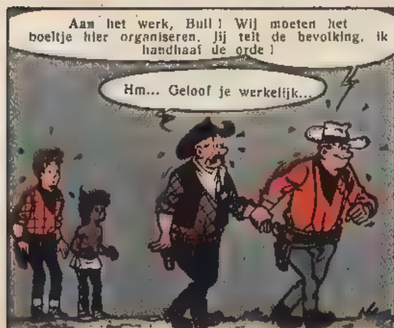

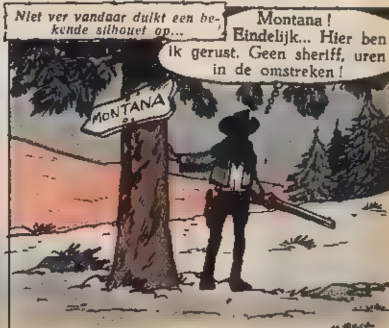

(Wordt voortgezet.)

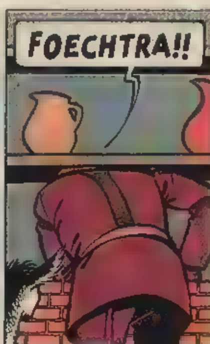
De nieuwe avonturen van Pom en

TEDDY VOOR DE

Teddy slaagde er in vanuit de geheime bergplaats een S.O.S. te seinen. Tarass

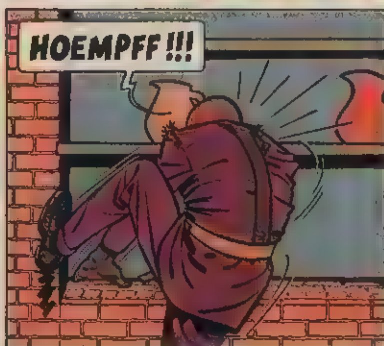

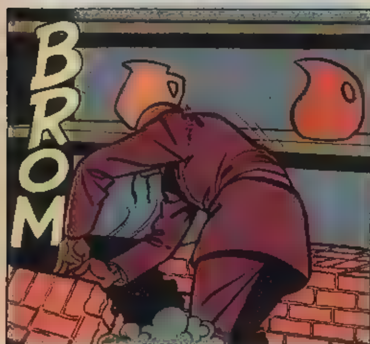

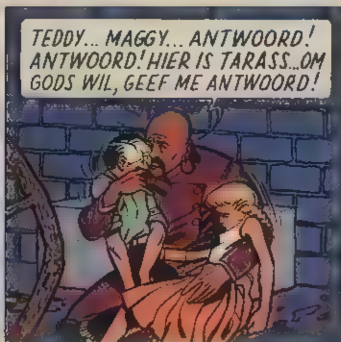

ALS JE HOUDT VAN DIT VERHAAL, LEES DAN

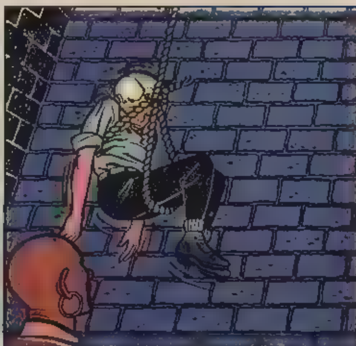
Teddy door Fr.Craenhals

CAMERA

M. Tockburger ontcijferden deze boodschap en gaan dadelijk tot de aktie over..

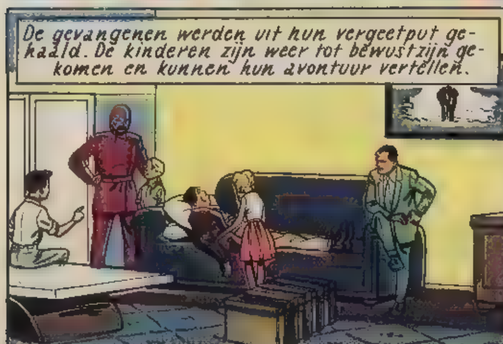

VAN DEZELFDE AUTEUR: « DE ZWARTE TALISMAN »

(Wordt voortgezet.)

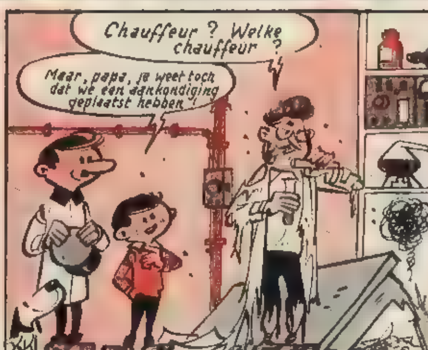
PECHVOGEL LE

Pechvogel werd geëngageerd door professor Koolzaat als privéchauffeu

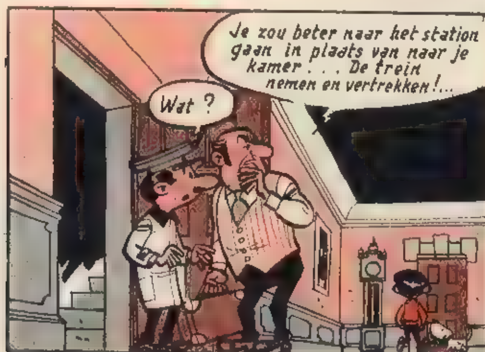

IDT DE DANS!

Tekeningen: BERCK.
Tekst: GOSCINNY

Wimpi, de zoon van de prof, verwelkomt onze vriend...

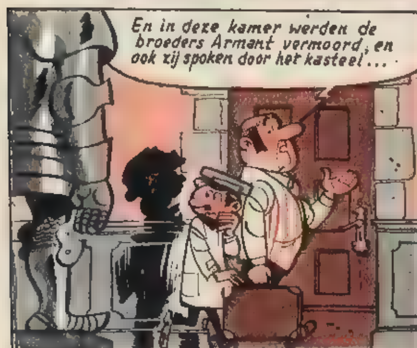

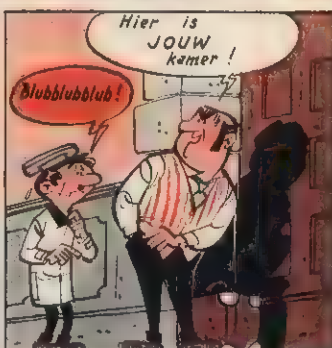

De nieuwe avonturen van JACK DIAMOND

STORM OVER DE FAR-

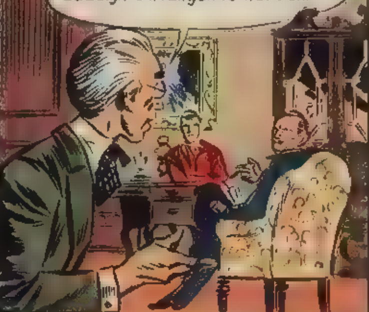

Sedert acht maanden wordt Wyoming geterroriseerd door veedieven die een aanslag plegen op iedere kudde die door de streek wordt geleid. De gebruikte metodes zijn steeds dezelfde. De aanvalswijze eveneens. Dit betekent dat het gaat om één enkele bende. Men moet die bende uitroeien! Heel spoedig moet er een grote kudde tussen Wright en Savageton voorbij komen. In Savageton heeft men Jim Laramie opgemerkt, en ook een zekere Alfredo. Deze beide loense personages maken, naar men meent, deel uit van de bende. Hun aanwezigheid te Savageton schijnt er op te wijzen dat er een aanval tegen de kudde voorbereid wordt.

ALS JE VAN SPANNENDE AVONTUREN HOUDT, MAG HET ALBUM

WEST

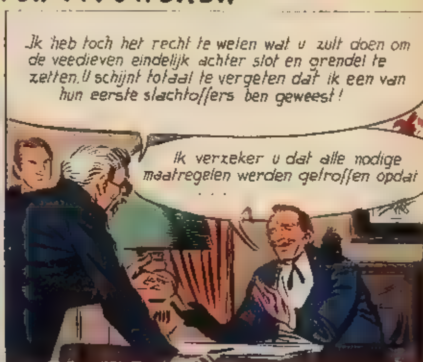
De buffelkudden worden aangevallen door gemaskerde veedieven. Jack Diamond krijgt de opdracht deze zaak op te klaren...

door L. en F. FUNCKEN

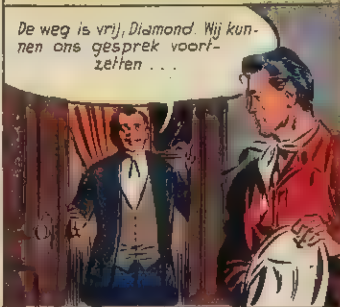

Een uur later galoppeert Jack terug naar Savageton, in gezelschap van Bill Oakie. Hij zal dus voortaan de rol moeten spelen van Jack Pelzer, een gevaarlijke avonturier, opgespoord door de politie . . . Zal hij er in slagen de veedieven, die sedert acht maanden de streek onveilig maken, schaakmat te zetten ?

KUIFJE vertelt je...
De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

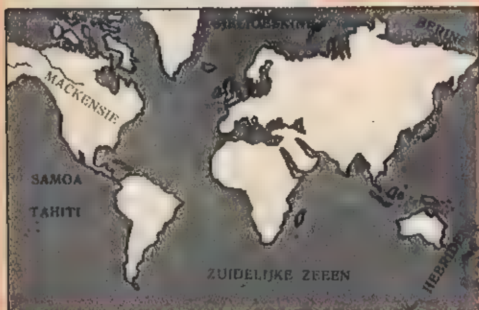
ONTDEKKINGSREIZEN

De vrede van Aken onderbrak het schaakspel om het Europees evenwicht, maar het boeiend spelletje zou spoedig opnieuw beginnen. Intussen gaan wij even 'n luchtje schepen. Niets is gezonder dan de pittige zeelucht. Je moet weten dat de XVIIIe eeuw, de eeuw van de grote reizen was. Iedereen interesseerde zich voor de onbekende landen, ver over onbekende zeeën...

1. — AVONTUREN

Daniel Defoe publiceerde in 1719 een boek dat sensatie maakte: « Het Leven en de Zonderlinge Avonturen van Robinson Crusoe ». Iedereen kent deze held en zijn vriend Vrijdag op het verlaten eiland. Defoe zelf stierf in armoe in het jaar 1731. Jonathan Swift publiceerde in 1726 « Gullivers Reizen ». Gulliver bezoekt Lilliput, het land van de dwergen en ook Brobdingnag, het land van de reuzen. Die waren zo maar eventjes zestig voet groot! Op het vliegend eiland Laputa verblijft hij tussen de domme geleerden, en te Houyhnoums maakt hij kennis met de paarden. Deze paarden zijn er de énige intelligente wezens en zij spellen de mensen de les. Nog later publiceerde Tobie Smollett « De Avonturen van Roderic Random ».

2. — HET EINDE VAN DE WERELD

De Deen Bering ontdekte de doorgang tussen het uiterste punt van Alaska en Azië. De Rus Tsjelioeskine ontdekte de meest noordelijk gelegen kaap van Amerika. De Schot Mackenzie bereikte de stroom die zijn naam draagt. Aan het andere eind van de wereld verkende de Engelsman John Byron de Zuidelijke zeeën. De Fransman Bougainville deed de reis rond de

3. — COOK

De interessantste Engelse ontdekkingsreiziger van de XVIIIe eeuw was ongetwijfeld James Cook. Drie maal trok hij er op uit en ontdekte een groot aantal eilanden van Oceanië, o.m. Nieuw Caledonië en Polynesië. Tenslotte landde hij op de Hawaii eilanden. Het is daar, in de baai van Kealakekona dat hij in 1779 door de inboorlingen gedood werd. Met Cook begon het tijdperk van de wetenschappelijke ontdekkingsreizen.

4. — LA PEROUSE

In de wedren naar het onbekende kon alleen Frankrijk met Engeland rivaliseren. De meest beroemde Franse ontdekkingsreiziger was graaf Jean-François de Galaup de la Perouse. Hij kreeg van Lodewijk XVI de opdracht nieuw land te ontdekken en vertrok met twee fregatten, de « Boussole » en de « Astrolabe » en werd vergezeld door enkele geleerden. Hij zeilde allereerst naar Japan. In 1788 bereikte hij het eilandje Vanikoro en werd aldaar door de inboorlingen gedood. Veertig jaar later werden de wrakstukken van zijn schepen terug gevonden. Men bewaart ze in het Marinemuseum te Parijs.

5. — AUSTRALIE

In datzelfde jaar 1788 wierp het Engels fregat « Sirius », onder het bevel van commodore Philipp het anker voor de Australische kust en zette er de éérste lading dwangarbeiders of « convicts » af; 565 mannen en 192 vrouwen. Het waren deze mensen die de grondvesten legden van Sydney. De blanke bevolking van Australië is van zeer nederige afkomst. Tot in het jaar 1868

RAADSEL N° 2

IN DIENST VAN DE AMBASSADEUR

Ik maakte het chroom van de Mercedes van baron Boris schoon in de tuin van het landgoed. Op de drempel van de deur stond mijn vriend, kommissaris Baardemakers. Hij was in gesprek gewikkeld met een pakjesdrager. Het venster van het bureau van de baron stond op een kier en ik hoorde hem roepen :

— Sigismond !

— Ja, excellentie ! antwoordde Baardemakers en hij ging onmiddellijk naar het kabinet van de ambassadeur.

Telkens ik naar de kommissaris keek, die er zo stijfdeftig uitzag met het gestreept jasje van stijlvolle huisknecht, moest ik moeite doen om het niet uit te schateren. Ik had echter geen reden om met onze vriend te lachen, want ikzelf stond daar in livrei en met een marineblauwe pet op. Ik was de klassieke privéchauffeur !

Het onderzoek was drie dagen te voren begonnen. Baron Boris, ambassadeur van Poldavië, had enkele dreigbrieven ontvangen. Hij verdacht de mensen uit zijn onmiddellijke omgeving, omdat deze zijn politieke opinies niet deelden : Jacobsky, zijn sekretaris, zijn broer Feodor en zijn twee attachés Larsen en Cranik. De baron had de hulp van de politie ingeroepen en Baardemakers had de opdracht gekregen, diskreet over de veiligheid van de ambassadeur te waken. Om dit onopvallend te kunnen doen, nam hij de funktie waar van majordomus. Ik was officieel geëngageerd als chauffeur.

Niet lang nadien kwam Baardemakers in de tuin, gaf me een knipoogje en hielp me met de schoonmaak van de Mercedes. Eensklaps hoorden wij een gedempte kreet die uit het bureau van de ambassadeur kwam. Wij repten ons daarheen. De deur was aan de binnenzijde gesloten met de sleutel. Baardemakers beukte ze in en ik volgde hem. In het bureau zelf was er niemand. In het aanpalend vertrek — een soort van archievenzaaltje — was het volslagen donker. Ik draaide het licht aan. Wij zagen baron Boris bewusteloos op de parketvloer liggen. Jammer genoeg voor ons, had de aanvaller de tijd gekregen te vluchten langs een tweede deur...

Baron Boris werd naar een ziekenhuis overgebracht. Hij was nog steeds bewusteloos. Een schedelbreuk werd vastgesteld, maar zijn leven was niet in gevaar.

Wij moesten de verdachten ondervragen die intussen naar het archievenzaaltje geroepen waren. Zij waren allemaal onschuldig, indien men tenminste moest geloven wat zij ons vertelden. Maar noch Jacobsky, noch Feodor, noch Larsen, noch Cranik hadden een sluitend alibi. Ieder van hen werkte namelijk alléén in een separaat bureau.

— Arme baron ! zei Larsen, een magere lange man met uitgestreken gelaat. Ik hoop maar dat hij spoedig herstelt !

— Gelukkig dat de aanvaller in de duisternis zijn slag miste ! antwoordde daarop Jacobsky, die een schedel had zo kaal en blinkend als een biljartbal.

— Hij wou waarschijnlijk de slaap raken, maar sloeg er een beetje naast, meende Feodor.

— Ik vraag me af of hij zijn aanvaller herkend heeft, zei attaché Cranik terwijl hij nadenkend aan zijn baard plukte.

Baardemakers stuurde de verdachten weg en zuchtte diep.

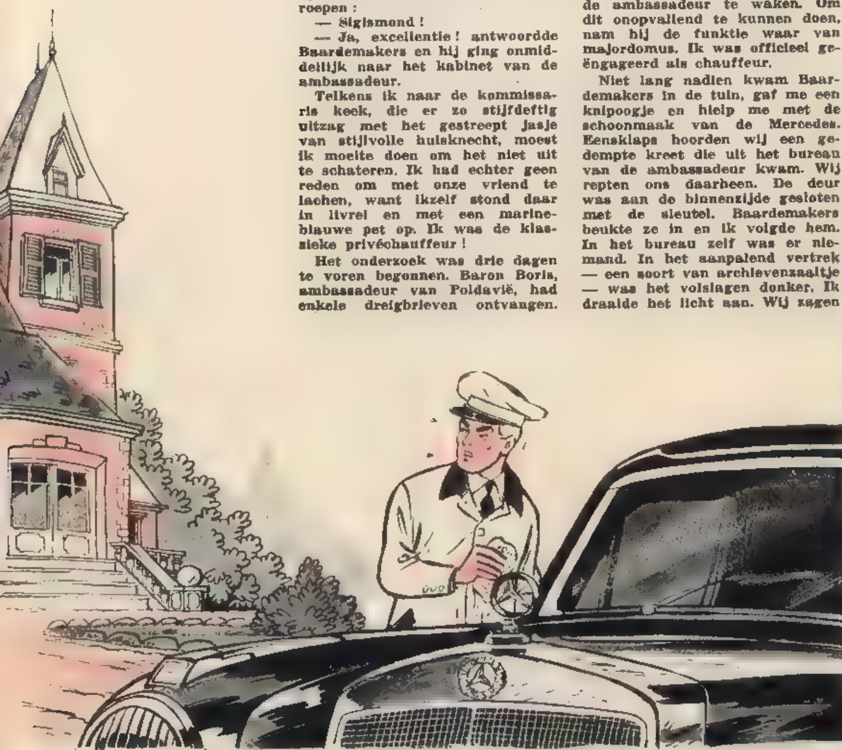
— Het is vreselijk ! Ze zullen me van onbekwaamheid beschuldigen. Ik ben niet geslaagd in mijn opdracht en ik kan niet eens de schuldige aanwijzen...

— Dat is een vergissing, kommissaris ! zei ik. Een grote vergissing ! Herinner je wat die heren ons daarnet hebben gezegd...

Vriend-detective, wie is de schuldige ? Er is er maar één, hoor !

RIK RINGERS

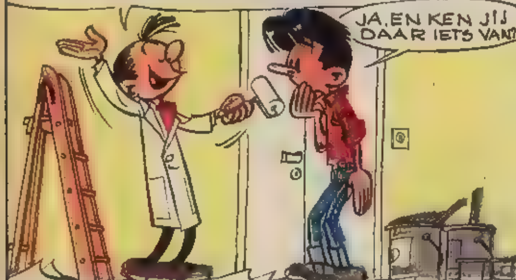
OPLOSSING VOLGENDE WEEK

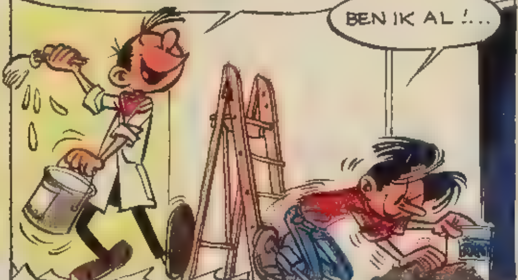

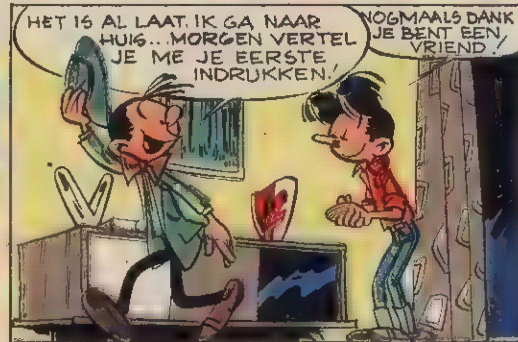
TON en TINNEKE

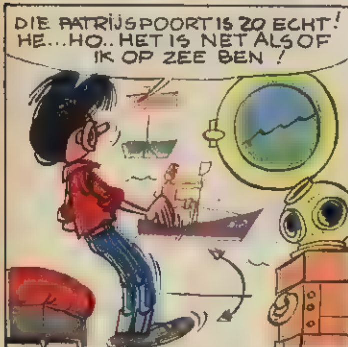

DE NIEUWE AVONTUREN VAN CORENTIN

DE MAGISCHE DOLK

DOOR PAUL CUVELIER.

Sompur wordt bezet door de Mongolen. Corentin, Kim en Sa-Skya roepen de hulp van Imaël in...

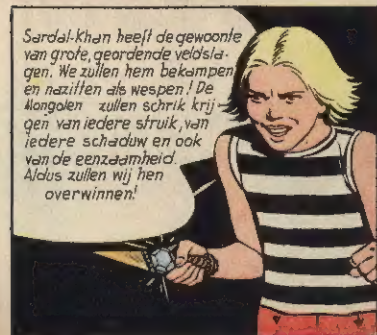

(Wordt voortgezet.)

Geschenken van de KUIFJE'S BON

De Aardrijkskunde in kleurfoto's :
België : Deel I : 9 reeksen van 10 chromo's
Deel II : 8 reeksen
Europa : Deel I : 10 reeksen
Deel II : 10 reeksen
plus 3 kaarten-reeksen
Deel III : 10 reeksen
Per reeks : 50 punten

De Geschiedenis van de Wereld :
11 reeksen van 15 chromo's
Per reeks : 50 punten

De KUIFJE'S Chromo's
Vliegtuigen I : 10 reeksen
Vliegtuigen II : 10 reeksen
Luchtschepen : 6 reeksen
Automobiel : 10 reeksen
Zeevaart I : 10 reeksen
Per reeks van 6 chromo's : 100 punten

De Meesterwerken van de Schilderkunst :
16 reeksen van 5 kleurreproducties
Per reeks : 200 punten

De KUIFJE'S portefeuille 200 punten

Het Ganzenspel 200 punten

De Puzzle op hout 500 punten

ALBUMS :
Vliegtuigen I en II - Automobiel - Zeevaart :
Getoileerd : 60 F.
Gecartonneerd : 50 F.

België I en II - Europa I, II en III
Per album : 29 F.

De Meesterwerken van de Schilderkunts. Deel I en II 50 F.

De Geschiedenis van de Wereld 29 F.

Stuur je bons naar KUIFJE, dienst T. P.-H. Spaaklaan, 1-7, Brussel 7, of ruil ze in de KUIFJE'S WINKEL, zelfde adres. Je kan ze ook ruilen in de warenhuizen A L'INNOVATION

MEER DAN HIJ VERDRAGEN KON...

DE Philippijnse minister van Buitenlandse Zaken had een stevige lijfwacht en maakte zich absoluut geen zorgen om eventuele inbrekers. De lijfwacht trouwens ook niet. Toen was er een sluwe dief, die de woning van de minister binnendrong. In een wachtkamertje hoorde hij iemand snurken. Hij ging er op af, vond een uniform, een wekker, een revolver, een radiozendpost. Hij nam dit alles netjes mee en verdween dan op zijn kousevoeten. De gestolen voorwerpen waren het eigendom van de lijfwacht. Deze laatste diende zijn ontslag bij de minister in « Want, zo zei hij, dat is méér dan ik verdragen kan! »

OSTILJON

DE STAD VAN DE TOEKOMST

EEN zekere Jellicoe, Engels architekt, tekende de plannen van de stad van de toekomst en heette ze Motopia. Al de huizen van deze stad zullen even hoog zijn, d.w.z. ongeveer zeventien meter en alle straten zullen elkaar in rechte hoek kruisen. De straten zijn gereserveerd voor de voetgangers. De wagens rijden over autosnelwegen en... die autosnelwegen lopen over de daken. De inwoners zullen helemaal niet gehinderd worden door het verkeer. Zij zullen geen lawaai horen en ook geen vuile benzinedampen moeten inademen. Jellicoe voorzag in zijn stad een aantal winkels, scholen, bioskopen, enz., enz. De voetgangers kunnen de winkels van uit de straat binnenstappen, de automobilisten stoppen op het dak en komen naar beneden met de lift of met een roltrap! De architekt is zodanig in zijn nopjes met zijn plannen, dat hij maandenlang zocht naar de ideale plaats voor Motopia. Hij vond ze uiteindelijk nabij Londen. De bouw van de stad van de toekomst zou ongeveer acht miljard kosten.

EEN VROLIJKE GEVANGENIS

DE gevangenis van Porto Alegre in Brazilië was werkelijk een modelgevangenis. Alle gevangenen waren er in het bezit van een wapen, wat strikt verboden is, zelfs in Brazilië. Zij hadden een lege slaapzaal gezellig ingericht met zetels, een tapkast, wijn en bier en vrolijke platen. De direkteur van de gevangenis was op de hoogte van de zaak, hij wou het leven van de gevangenen aangenamer maken... Alles ging opperbest tot een gevangene een overval pleegde en op de plaats van het drama de bewijzen van zijn schuld achterliet. Dat was een aartsdomme gevangene, want nu heeft Brazilië geen vrolijke gevangenis meer!...

VRIEND DETECTIVE!

Ik heet volgende detectives hartelijk welkom in onze grote speurdersfamilie: Luc Deleun, Heverlee; Ivo Goossens, Brussel; Pierre Koekoekx, Vilvoorde; Guy van Wemmel, Ledeberg; Edmond Devoghelaere, Temse; Pierre Slosse, Anderlecht.

Nu een vraagje: Hebben jullie te veel huiswerk? Er komen zo weinig antwoorden en... zo weinig juiste antwoorden!

Doe jullie best, vrienden. Laat me niet in de steek.

RIK RINGERS

Het weekblad « KUIFJE »: 14e jaargang. Lombard Uitgaven, P.-H. Spaaklaan, 1-7, Brussel 7. — P.C.R. 1909.16 — *Uitg.-Dir.*: Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk*: Drukkerij-Heliogr. C. Van Cortenbergh, p.v.b.a., 290-292, Van Volxemlaan, Brussel 19. — NEDERLAND: 60 cent. - CANADA en de USA: 15 Cents BELGISCH CONGO en het buitenland: 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND:

Nederland	KUIFJE-HOLLAND: Doklaan, 129, Rotterdam (Zuid). Tel. 170.965 - Giro 655.389 - Abon.: 5 fl. per kwartaal.
Congo	KUIFJE CONGO - P.B. 740, Stanleystad (B.C.).
Frankrijk	DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris Ier
Zwitserland	INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A.	PERIODICA Inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	*Belg. Congo en buitenland*	*Canada en Ver. Staten*
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Kuifje in Tibet

DOOR HERGÉ

Tchang vertelt zijn belevenissen aan onze vrienden. De kapitein onderbreekt hem...

Hou er mee op, duizend bommen en granaten ! Ik word er week van. Een ogenblikje, ik moet mijn zakdoek nemen...

POOOT

HAWAAAAAAAAH!

HAWAAAAAAAAAH!

Ha, daar ben je, stuk straalbulldozer! Kom hier, als je durft, hapschaar, en ik verander je in een beddekleedje!

Arme, arme sneeuwman! Hij is bang! Door z'n neus zo heftig te snuiten heeft de kapitein hem schrik aangejaagd!

MEGACYCLE! PYROMAAN!

Arme sneeuwman, zei-je? Zonderling! Jij bent de énige mens die hem kent en je noemt hem niet de "verschrikkelijke" sneeuwman!

Maar, Kuifje, dat is niet zo zonderling. Hij heeft me verzorgd. Zonder hem ware ik gestorven van honger en koude!

En enkele dagen later...

De vreemdelingen!

De vreemdelingen zijn weergekeerd!

Ja, hier zijn wij! En de Migoe heeft ons niet opgevreten... Wij zouden enkele dragers moeten hebben om die jongen tot in het Lamaklooster te brengen

Drie dagen later...

Wij zijn er haast, Tchang. Daar zal je vlug genezen!

POM POM POM POM POM
Wij zijn bijna aan het einde van onze lijdensweg... POM POM POM

POM TOOOT DZING DONG TUUT DINGELING

?

61

(Wordt voortgezet.)